

eiser. Een registratie na samenloop kan aan dergelijke situatie niets meer veranderen. Voor verkopers blijft het dus steeds belangrijk om tijdig tot registratie over te gaan.

Registratie pand op de handelszaak en landbouwvoorrecht na de Pandwet

ZEKERHEDEN

Algemeen – Zakelijke zekerheden – Pand – Hypotheek handelspand landbouwvoorrecht, inpandgeving handelszaak, pandwet en nationale pandregister: inwerkingtreding

SÛRETÉS

Généralités – Sûretés réelles – Gage – Gage fonds de commerce, hypothèques gage sur fonds de commerce privilégié agricole, sûreté réelle – Loi sur le gage et registre national des gages: entrée en vigueur

In de ZZRG worden de wet pand handelszaak en de wet betreffende landbouwenningen opgeheven (art. 104-105 ZZRG). Bijgevolg, moeten de bestaande inschrijvingen van het pand op de handelszaak en het landbouwvoorrecht worden overgeheveld naar het nieuwe nationale pandregister om hun tegenstelbaarheid te behouden. De wetgever heeft hiervoor een overgangsregeling voorzien, zodat inschrijvingen, die tijdig worden overgezet, hun huidige rang behouden (art. 107 en 107/1 ZZRG). De termijn om de bestaande inschrijvingen van het pand op de handelszaak of landbouwvoorrecht over te dragen naar het nationaal pandregister is 12 maanden na inwerkingtreding van de pandwet. Registraties, die in deze context plaatsvinden, zullen kosteloos zijn (art. 107, § 3, tweede lid ZZRG). De wetgever heeft een gedetailleerde circulaire voorzien, die meer informatie geeft over de overgangsregelingen en de formaliteiten. U kan de circulaire terugvinden onder deze link: <http://ccff02.min-fin.fgov.be/>.

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Justitie 20 december 2017

Zaak: C-649/16

INSOLVENTIE

Transnationale insolventie – Insolventieprocedure – Verordening (EG) nr. 1346/2000 van 29 mei 2000 – Rechterlijke bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken – Verordening nr. 1215/2012/EU van 12 december 2012 (vroeger nr. 44/2001/EG van 22 december 2000) – Verwijzing naar de bevoegde rechter

INSOLVABILITÉ

Insolvabilité transnationale – Procédure d'insolvabilité – Règlement (CE) n° 1346/2000 du 29 mai 2000 – Compétence judiciaire, reconnaissance et exécution des décisions en matière civile et commerciale – Règlement

n° 1215/2012/UE du 12 décembre 2012 (anc. n° 44/2001/CE du 22 décembre 2000) – Insolvabilité transnationale – Renvoi au juge compétent

De feiten voorafgaand aan dit arrest zijn als volgt. VAV Invest, een Slowaakse onderneming in financiële moeilijkheden, had een saneringsprocedure opgestart. In het kader van deze saneringsprocedure was een reorganisatieplan opgesteld dat was voorgelegd aan het schuldeiserscomité. Echter, op 11 december 2015 wijst het schuldeiserscomité het reorganisatieplan af zonder hiervoor een duidelijke motivering te geven. Na de afwijzing van het reorganisatieplan wordt de saneringsprocedure afgesloten en een faillissementsprocedure in hoofde van VAV Invest geopend.

Na de sluiting van de saneringsprocedure, wordt het schuldeiserscomité aansprakelijk gesteld voor de schade die de afwijzing van het reorganisatieplan zou hebben teweeg gebracht. Deze aansprakelijkheidsvordering wordt ingesteld bij het Landgericht Krems an der Donau, te Oostenrijk. Het Landgericht wijst de vordering af wegens gebrek aan internationale bevoegdheid. De rechtbank is van oordeel dat de aansprakelijkheidsvordering van deze schuldeisers onlosmakelijk verbonden is met de insolventieprocedure, i.e. saneringsprocedure te Slowakije. Hierdoor valt deze vordering onder de uitzondering van artikel 1, 2., b) van verordening nr. 1215/2012 en binnen de werkingssfeer van verordening nr. 1346/2000 (Insolventieverordening). Bijgevolg is, volgens het Landgericht, de bevoegde rechterlijke instantie diegene die de insolventieprocedure heeft geopend. Deze beslissing werd bevestigd door het Oberlandesgericht Wien, waarna de eisers een vordering hebben ingesteld bij Oberste Gerichtshof. Deze heeft vervolgens een prejudiciële vraag gesteld aan het Hof van Justitie aangaande de werkingssfeer van verordening nr. 1215/2012 en meer bepaald of een vordering voor schadevergoeding ten aanzien van een schuldeiserscomité wegens hun onrechtmatig stemgedrag ten aanzien van een saneringsplan valt onder de uitsluiting van artikel 1, 2., b) verordening nr. 1215/2012?

Het Hof van Justitie stelt dat voor de beantwoording van deze vraag de omvang dient te worden bepaald van de bevoegdheid van de rechterlijke instantie die de insolventieprocedure heeft geopend. Volgens het Hof wordt deze bevoegdheid bepaald aan de hand van een dubbel criterium: 1) vloeit de vordering rechtstreeks uit een insolventieprocedure en 2) hangt deze vordering nauw samen met deze insolventieprocedure (r.o. 26-28)? Voor het eerste criterium verduidelijkt het Hof dat om te bepalen of een vordering rechtstreeks voortvloeit uit een insolventieprocedure, men moet kijken naar de rechtsgrondslag van deze vordering. *In casu*, is de aansprakelijkheidsvordering ingesteld om vast te stellen of het schuldeiserscomité is tekortgeschoten in zijn verplichting